

EPIFANIA

HELIGA TRE KONUNGARS DAG

Ep Jes 60: 1-7, Ev Matt 2: 1-12. Predikan Joh 8: 12 av Ingemar Andersson (LFS)

KRISTI UPPEBARELSE

Episteltexten talar om att Herrens härlighets ljus skall uppenbaras och lysa i mörkret, över Sion:

”Stå upp, var ljus, ty ditt ljus kommer, och HERRENS härlighet går upp över dig. Se, mörker skall övertäcka jorden och töcken folken, men över dig skall HERREN gå upp, hans härlighet skall uppenbaras över dig.” (Jes. 60:1-2). Och över hedningarna: *”Hednafolk skall vandra i ditt ljus och kungar i glansen som går upp över dig.”* (Jes. 60:3).

I en av predikotexterna för i dag nämns drottningen av Söderlandet, drottningen av Saba, och henne talar Jesaja också om och om gåvor av samma slag som de vise männen hade med sig:

”Skaror av kameler skall övertäcka dig, unga kameler från Midjan och Efa. Från Saba skall de alla komma, guld och rökelse skall de bära. De skall förkunna HERRENS lov.” (Jes. 60:6).

Redan Bileam, som tillkallats för att förbanna Israel men som av Gud tvingades att välsigna, fick profetera om Kristus: *”Så säger Bileam, Beors son, så säger mannen med det slutna ögat, så säger han som hör Guds ord och har kunskap från den Högste. Han skådar syner från den Allsmäktige, när han faller ner, och får sina ögon öppnade. Jag ser honom, men inte nu, jag skådar honom, men inte nära. En stjärna träder fram ur Jakob, en spira höjer sig ur Israel.”* (4 Mos. 24:15-17).

De vise männen från Österlandet hade sett stjärnan och följde den för att få ge den nyfödde judakonungen sin hyllning. Kanske hade de läst Bileams profetia, kanske levde kunskapen om den kommande Konungen, Messias, kvar i Östern alltsedan Israels fångenskap i Babel – alltnog, de vise från Östern följde det Ord och det Ljus de fått – och det ledde dem fram till Jesus, Frälsaren. Gud give, att vi allesammans måtte följa deras exempel!

I 2 Tim. 1:9ff. sägs att den nåd som Gud av evighet gett oss i Kristus Jesus, nu har blivit *uppenbarad*. Detta är Trettondagens ämne, och Jesus uppenbarar sig själv för oss i dagens predikotext med orden:

”JAG ÄR VÄRLDENS LJUS.”

I en del bibelöversättningar är JAG ÄR skrivna i versaler för att framhäva att när Jesus om sig själv säger ”JAG ÄR”, så är det samma namn som när Gud uppenbarade sig för Mose i den brinnande busken, där han också uppenbarade sitt namn. Mose frågade inför sitt uppdrag att bli folkets ledare: *”När jag kommer till Israels barn och säger till dem: Era faders Gud har sänt mig till er, och de frågar mig: Vad är hans namn? vad skall jag då svara dem?”* Och Gud svarade Mose: *”Jag är den Jag Är.”* Och han sade vidare: *”Så skall du säga till Israels barn: Jag Är har sänt mig till er.”* (2 Mos. 3:13-14).

I dag uppenbarar Herren den härlighet Bileam såg i framtiden och som Jesaja profeterade om - stjärnan som träder fram, ljuset som strålar i det mörker som övertäcker folken. I dag uppenbarar Gud det Sakarias sjöng om, när hans son Johannes fötts: *En soluppgång från höjden skall besöka oss, för att ljus skall skina över dem som sitter i mörker och döds-skugga och styra våra fötter in på fridens väg.”* (Luk. 1:78-79). Ordet har blivit kött och tagit sin boning ibland oss, skriver Johannes. Ordagrant står det att Gud ”tältade bland oss”, slog upp sitt tält ibland oss. Det syftar på tabernaklet, tälthelgedomen som följde Israel under ökenvandringen och där Gud själv bodde. Det är Gud själv som nu i Kristus Jesus kommit till oss, blivit en av oss, av vårt kött och blod. Han är världens ljus! Och han säger: *”Den som följer mig skall inte vandra i mörkeret utan ha livets ljus.”*

JESUS ÄR VÄRLDENS LJUS

Det betyder inte att han är ett ljus bland många. Han är LJUSET. Nicenska trosbekännelsen formulerar detta så: Jag tror på *”en enda Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid, Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud - - -”*. Många kan väl erkänna att Jesus är ett bland andra ljus i världen. Andra religioner har sina ljus, och kristendomen har Jesus, säger man. Men så lär inte Guds ord. Bibeln lär tvärtom att utanför Jesus råder mörkret, syndens och dödens mörker. Utan Jesus lever vi i

ogudaktighetens töcken. Och den som dör utan Jesus skall kastas ut i mörkret utanför, till gräten och tandagnisslan.

Andra religioner kan väl innehålla höga och vackra tankar, men har inga botemedel mot det yttersta onda – synden och döden. Det mörkret kan bara Han, som är Världens Ljus bryta, Han som är ”Gud av Gud, Ljus av Ljus”.

”Ån faller mörker med skuggor så tunga Över oss alla båd’ gamla och unga...”, sjunger vi i en av våra julsånger, och fortsätter: *”Dock blir det ljust och vid julen vi sjunga, Sjunga om Jesus, om frälsningens dag.”* Ja, julen är verkligen en ljusets högtid. Men ändå är det fortfarande som Jesaja profeterade: *Mörker övertäcker jorden och töcken folken.* Synden lägger sitt onda, mörka täcke över jorden.

”Den här tidsålderns gud har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet - han som är Guds arbild”. (2 Kor. 4:4). Människor vandrar i mörkret, förblindade av djävulen, omedvetna om vart vägen bär. *”Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går”,* säger Jesus. (Joh. 12:35).

”Men det skall inte vara nattsvalt mörker där ångest nu råder”, lovade Gud genom profeten Jesaja. *”Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram.”* (Jes. 9:1-2). Och Gud står vid sina löften. Därför sände han *”när tiden var fullbordad sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen, så att vi skulle få söners rätt”.* (Gal. 4:4). *”Det sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor, skulle nu komma till världen”,* bekände Johannes döparen, *”i honom var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret och mörkret har inte övervunnit det.”* (Joh. 1:4, 6).

Det är jag, säger Jesus, som är världens ljus. *”Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.”* Och lite längre fram i Johannes evangelium: *Jag är ljuset som har kommit till världen, för att ingen som tror på mig skall bli kvar i mörkret”,* säger Jesus i Joh. 12:46.

”Han har kallat oss ut ur mörkret till sitt underbara ljus”, skriver Petrus (1 Petr. 2:9).. Han har kommit till världen för att ingen av oss skall bli kvar i syndens mörker. Själv gick han in i det djupaste mörker, då han tog all världens synder på sig och led och dog på förbannelsens kors i vårt ställe. Men därmed övervann han synden och döden och därför strålar från Påskdagens morgon liv och ljus ut över världen. I Jesus äger vi syndernas förlåtelse, för han har betalat hela syndaskulden. Han har besegrat döden genom att själv dö, och därför kan döden inte skada den som tror på honom.

Han är Världens Ljus och i dag på Trettondedagen 2013 kallar han syndare ut ur mörkret till sitt underbara ljus. Många har försökt och försöker släcka det himmelska ljuset, men *”ljuset lyser i mörkret och mörkret har inte övervunnit det”.* Därför går Guds rike framåt. Guds ord lyser genom lag och evangelium in i människohjärtats mörkaste skrymslen. Lik Betlehems-stjärnan leder Ordet syndaren till Jesus och tänder i hjärtat trons låga så att livets och världens ljus, Jesus, får ta sin boning där. Paulus skriver: *”Gud som sade: ’Ljus skall lysa fram ur mörkret’, han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken”.* (2 Kor. 4:6).

”Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.” Att följa Jesus är att få hela sin livssituation förändrad. Det är att tro på honom och lyda hans vilja, att leva i ljuset av Guds ord och bekänna: *”Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.”* Och det är bara han som kan kasta ljus över livsvägen: *”Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.”* Det är bara med Jesus livet får sin verkliga mening. Det är bara hos honom tillvarons frågor får sina svar.

Och om den som följer Jesus gäller detta ofattbara som Jesus, han som är världens ljus, säger till sina lärjungar: *”Ni är världens ljus.”* Vi, som i oss själva är mörker, som är syndens och dödens barn, blir av honom förda in i ljusets rike, tända av honom, så att vi själva blir ljus, blir ljusets barn – *”Guds oskyldiga barn mitt ibland ett falskt och fördärvat släkte, bland vilka ni lyser som himlaljus i världen”,* som Paulus skriver till filipperna (2:15). Och ljuset skall inte sättas under skäppan, utan på ljushällaren, så att det lyser för alla i huset. *”Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen”,* säger Jesus (Matt. 5:16).

De visa männen som sökte Jesus står som representanter för hedningarna. *”Hednafolk skall vandra i ditt ljus”,* läste vi i episteltexten. Paulus blev hedningarnas apostel. Inför kung Agrippa bekänner han: *”Till hedningarna sänder jag dig”,* sade Gud, *”för att du skall öppna deras ögon, så att de vänder sig från mörker till ljus, från Satans maket till Gud. Så skall ni genom tron på mig få syndernas förlåtelse och arvslott bland dem som är belgade”.* (Apg. 26:17f). Och till de kristna i Efesus skriver han senare: *”Ni var en gång mörker, men nu är ni ljus i Herren. Vandra då som ljusets barn.”*(Ef. 5:8).

Så har tiderna igenom den kristna kyrkan bedrivit mission. Från apostlarnas dagar till dess Jesus återvänder, skall *”kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, (skall) sprida sitt sken”.* Vi har fått för intet. Därför vill vi också ge för intet, förkunna Guds ord, så att Jesus, världens ljus, får tända ljus i hedendomens mörker, i vårt land och ut över all världen. Amen.